

Alice Bah Kuhnke: Invigningstal Stockholm Pride 2021

Talare

Alice Bah Kuhnke
EU-parlamentariker

Datum

5 augusti 2021

Plats

Stockholm

1 Hade jag förstått hur snabbt det skulle gå att förstöra det som jag värnade allra
mest, då hade jag gjort mer motstånd tidigare. Så sa den polska
människorättsadvokat som jag träffade på Bryssel Pride för flera år sedan och jag
har ofta upprepat hans ord. Hade jag förstått, då hade jag gjort mer motstånd
5 tidigare.

Jag vet att vi är många som trots att vi glatt oss inför Stockholm Pride också
lever med den konstant oro som sitter som en klump i magen, som växer sig
större och tydligare för varje nytt överfall, varje ny misshandel, varje ytterligare
10 dödad. Vi är oroliga därför att vi förstår. Men gör vi tillräckligt motstånd?

Ibland så låter det som om kampen för HBTQI-frågor har varit ett långt
segertåg. Som om HBTQI-personer får fler och fler rättigheter och större och
större friheter ju längre tiden går, nästan som av sig självt. Underförstått är att
15 hatet och diskrimineringen mot homosexuella, bisexuella, transpersoner,
intersexpersoner och queera inte bara hör till historien utan även är på god väg
att förpassas dit. Som att dagens homofobi och transfobi bara är skuggor som
försvinner av sig själv när morgondagen gryr. Målar man sin
verklighetsbeskrivning så, är det lätt att dra slutsatsen att Prideparader och
20 HBTQI-aktivism inte längre behövs. Den bilden är inte sann.

Rätten att gifta sig, att adoptera barn, att genomgå könsbekräftande vård eller
rätten att få gå i en Prideparad i sin egen hemstad – det är inte rättigheter som
kommit gratis. Det är inte förändringar som skett av sig själv. Det är ett tillstånd
25 av rättigheter och friheter som måste vinnas om och om igen.

Hade jag förstått, hade jag gjort mer motstånd tidigare. För att veta vart vi ska så
måste vi veta var vi kommer ifrån och för att lära av historien så måste vi
uppmärksamma och synliggöra den. Vi måste minnas Eva-Lis Bengtsson som

grundade Sveriges första organisation för transpersoner redan 1964. Vi måste minnas kvinnorna som organiserade sig i Lesbisk Front 1975. Vi måste minnas okupationen av trappan hos Socialstyrelsen 1979 och vi måste minnas alla de som kämpade i motvind när aidsepidemin ledde till stigmatisering och nytt
35 förtryck av HBTQI-community. Vi borde också resa ett minnesmärke i Sverige över aidsepidemins alla offer. Tusentals människor har dött i aids i vårt land. Liknande monument finns i bland annat New York och i Amsterdam. Självklart ska också vi ha en plats att gå till för att uppmärksamma och lära av vår historia och för att minnas alla de som dog och de som kämpade mot
40 utanförskapet, och mot diskrimineringen.

Idag är våra största motståndare auktoritära och förtryckande ideologier, och de finns överallt i hela världen, men de kommer inte med något nytt. Homosexuella gasades ihjäl i Hitlers Tyskland. I Fidel Castros Kuba sattes
45 homosexuella i utbildningsläger så sent som på 1970-talet och i den rasistiska apartheidregimen i Sydafrika förtrycktes också HBTQI-personer med omskolningsanstalter och fysiska ingrepp mot människors vilja. Kina, Ryssland, Iran, Uganda – listan kan göras lång.

50 Idag blir transpersoner mördade i Turkiet. Ungerns antidemokratiska ledare Viktor Orbán försöker förbjuda all kunskapspridning om HBTQI vilket han kallar homosexuell propaganda och i Ryssland stryps sakta men säkerhet alla förutsättningar för organisering och Prideparader. Situationen är särskilt dålig i delrepubliken Tjetjenien, där homosexuella grips och torteras med elchocker.
55 Det är samma gamla förtryck i nya kläder. Det är samma homofobi och transfobi, bara nya förtryckare. Här i Sverige begås årligen hundratals hatbrott. Inte minst internets mörkaste vrår har blivit en hemvist för hatet mot HBTQI personer. Det finns inget vaccin mot utvecklingen, men medicinen fortsätter att vara densamma. Respekt. Kärlek. Solidaritet.

60 Covid-19 har påverkat oss alla, men särskilt våra äldre som tidigt uppmanades att stanna hemma och isolera sig. Därför vill jag särskilt rikta mig till er äldre HBTQI-personer. Till er som kom ut i en tid när homosexualitet fortfarande räknades som en sjukdom och som med stigmatiseringen tvingades leva i ett
65 smärtsamt utanförskap. Och till er väldigt många äldre som aldrig har kommit ut, men som före pandemin hade sett att i skymundan finna stunder av lycka att kunna vara er själva. För många av er har det senaste 1,5 åren varit ett helvete. Vi är många som ser er och vi gläds med er när vaccinet ger oss friheter tillbaka.

Sverige må vara en av världens absolut bästa platser att vara HBTQI-person på, men vi är inte immuna mot den värdekonservativa, nationalistiska, inskränkta, antidemokratiska våg som drar över stora delar av Europa. Allt som ofta under täckmanteln att värna familjen och traditioner. Som EU-parlamentariker drev jag i våras på för att utnämna EU till en frihetszon för HBTQI-personer. Vi lyckades och det blev en tydlig markering mot den polska regeringens HBTQI-fientliga politik och landets HBTQI-fria zoner som idag täcker nästan en tredjedel av Polens yta. För en månad sedan fick vi också efter mycket arbete med oss en majoritet i parlamentet för att fördöma den nya avskyvärda ungerska lagen som likställer homosexualitet med pedofili. Hade jag förstått hade jag gjort mer motstånd tidigare.

Det är bara när vi är många tillsammans som vi blir tillräckligt starka och kan slå tillbaka mot homofobin och transfobin. Det är därför alla vi som inte är HBTQI-personer, men som är allierade med HBTQI-rörelsen, spelar roll. Hatet mot HBTQI-personer får inte begränsas till en fråga för de mest utsatta att själva ta kampen mot. Tvärtom. Frågan till oss alla är, vilket samhälle vill vi leva i? Vilket samhälle vill vi leva i? Kan vi acceptera att mänskliga rättigheter, medborgerliga friheter och likhet inför lagen är ett privilegium för några få, men inte för alla? Kan vi acceptera det? Är det samhället vi vill leva i? Är det Europa vi vill leva i? Är det den värld vi vill leva i? Hade jag förstått hade jag gjort mer motstånd tidigare.

Jag har blivit uppmanad att inte bli för politisk i detta tal. Jag är dessvärre för gammal, för svart och har toppat detta med att ha levt ett helt liv som kvinna, att jag måste göra det jag måste. Om ett år är det val i Sverige. Då avgörs vårt lands närmsta framtid. Jag hoppas och jag tror att vi är tillräckligt många som förstår att ett parti vars företrädare har fascisten, homofoben och antidemokraten Viktor Orbáns politik som ett ideal, är ett parti som ju mer makt de får kommer att begränsa frihet efter frihet för alla som inte rymms innanför deras snäva ramar. Att fika med Jimmie Åkesson är att fika med homofober och transfober. Det är ingen gratis kaffe.

Det har varit en ära att få invigningstala. Men det är ni som ska äras. Arrangörer och volontärer och mest av allt alla deltagare som ju gör Stockholm Pride till världens bästa Pride. Kampen fortsätter. Och jag ser fram emot att vara en del av den tillsammans med er. Vi förstår. Låt oss göra mer motstånd nu. Tack.

110

Taggar

2020-tal, 2021, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal, Pride

115

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/alice-bah-kuhnke-invigningstal-stockholm-pride-2021>

120

125

130

135

140

145